77 - सप्तसप्ततितम दशकम्
उपश्लोक उत्पत्ति, जरासन्धादि युद्धम्

सैरन्ध्र्यास् तदनु चिरं स्मरातुराया
यातोऽभूस् सुललित मुद्धवेन सार्धम् ।
आवासं त्व दुपगमोत्सवं सदैव
ध्यायन्त्या: प्रतिदिन वास सज्जिकाया: ॥ ॥77-1॥

उपगते त्वयि पूर्ण मनोरथां
प्रमद सम्भ्रम कम्प्र पयोधराम् ।
विविध मानन मादधतीं मुदा
रहसि तां रमयाञ् चकृषे सुखम् ॥77-2॥

पृष्टा वरं पुन रसाव वृणोद् वराकी
भूयस् त्वया सुरत मेव निशान्तरेषु ।
सायुज्यमस् त्विति वदेत् बुध एव कामं
सामीप्यमस् त्वनिश मित्यपि नाब्रवीत् किम् ॥ ॥77-3॥

ततो भवान् देव निशासु कासुचित्
मृगी दृशं तां निभृतं विनोदयन् ।
अदा दुपश्लोक इति श्रुतं सुतं
स नारदात् सात्वत तन्त्रविद् बबभौ ॥ ॥77-4॥

अक्रूर मन्दिर मितोऽथ बलोद्धवाभ्याम्
अभ्यर्चितो बहु नुतो मुदितेन तेन ।
एनं विसृज्य विपि नागत पाण्डवेय वृत्तं
विवेदिथ तथा धृतराष्ट्र चेष्टाम् ॥ ॥77-5॥

विघाताज् जामातुः परम सुहृदो भोज नृपतेः
जरासन्धे रुन्धति अनवधि रुषान्धेऽथ मथुराम् ।
रथाद्यैर् द्योर् लब्धैः कति पय बलस् त्वं बलयुतः
त्रयोविंशत् यक्षौहिणि तदुपनीतं समहृथाः ॥ ॥77-6॥

बद्धं बला दथ बलेन बलोत्तरं त्वं
भूयो बलोद्यम रसेन मुमोचि थैनम् ।
निश्शेष दिग् जय समाहृत विश्वसैन्यात्
कोऽन्यस् ततो हि बल पौरुषवांस् तदानीम् ॥ ॥77-7॥

भग्नस् स लग्न हृदयोऽपि नृपैः प्रणुन्नः
युद्धं त्वया व्यधित षोडश कृत्व एवम् ।
अक्षौहिणीश् शिव शिवास्य जघन्थ विष्णो
सम्भूय सैक नवति त्रिशतं तदानीम् ॥ ॥77-8॥

अष्टा दशेऽस्य समरे समुपेयुषि त्वं
दृष्ट्वा पुरोऽथ यवनं यवन त्रिकोट्या ।
त्वष्ट्रा विधाप्य पुरमाशु पयोधि मध्ये
तत्राऽथ योग बलतस् स्वजना ननैषीः ॥ ॥77-9॥

पद्भ्यां त्वां पद्ममाली चकित इव पुरान् निर्गतो धावमानः
म्लेच्छेशे नानुयातो वध सुकृत विहीनेन शैले न्यलैषीः ।
सुप्ते नांघ्र्या हतेन द्रुत मथ मुचु कुन्देन भस्मी कृतेऽस्मिन्
भूपा यास्मै गुहान्ते सुललित वपुषा तस्थिषे भक्ति भाजे ॥77-10॥

ऐक्ष्वाकोऽहं विरक्तो ऽस्म्यखिल नृप सुखे त्वत् प्रसादैक काङ्क्षी
हा देवेति स्तुवन्तं वर विततिषु तं निस्पृहं वीक्ष्य हृष्यन् ।
मुक्तेस् तुल्यां च भक्तिं धुत सकल मलं मोक्ष मप्याशु दत्वा
कार्यं हिंसा विशुद्ध्यै तप इति च तदा प्रात्थ लोक प्रतीत्यै ॥॥77-11॥

तदनु मथुरां गत्वा हत्वा चमूं यवना हृतां
मगध पतिना मार्गे सैन्यैः पुरेव निवारितः ।
चरम विजयं दर्पा यास्मै प्रदाय पलायितः
जलधि नगरीं यातो वातालयेश्वर पाहि माम् ॥ ॥77-12॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥